

Պարույր Սևակ

Հիվանդություն

Եռում է ջուրը.

Ասես թոքերի բորբոքում ունի մինչևիսկ սա էլ:

Իսկ բուժո՞ղն ով է,

Եթե հիվանդ ես հիմա և ինքը,

Ու քեզ բուժում են

Նաև թեյ կոչված նո՛յն եռման ջրով,

Որ նմանապես

Թոքերի ուժեղ բորբոքում ունի...

Հիվանդ հայացքը

Մութ մատախտոլի վեհ վերելակով

Թագավորաբար լեռն է բարձրանում,

Ինչպես երևի բարձրացել են գահ...

Տենդոտ հայացքը

Հիմա հաժում է դիմացի ձորում,

Որտեղ պառկած են այլազան քարեր՝

Բրածոյացած նախնիների պես...

Թեպետ իրար հետ վաղուց եք ծանոթ,

Թեպետ ծանոթ է պապերի՛դ անգամ,

Բայց քրտնած գլխով տված բարևիդ

Չի՛ պատասխանում:

Դուրս տված բերնով ճամփած ժպիտիդ

Չի պատասխանում նո'յնպես:
 Իսկ ինչո՞ւ:
 Որովհետև իր անունը... Ժայռ է,
 Ինքն էլ երբևէ
 Ոչ միայն կյանքում չի հիվանդանում,
 Այլև... անմահ է...
 Աստվա՛ծ իրեն հետ:
 Դու թե՛յրդ խմիր:
 Սառե՞լ է:
 Տեսա՞ր. ջրի թոքերի բորբոքումն անցավ:
 Կանցնի և քո՛նր:
 Հապա եկ փորձենք. տաքություն չունե՞ս:
 ...Ջերմաստիճանի որոշման համար
 Ձեռքը դնում են մարդու ճակատին:
 Այդ շարժումի մեջ չկա՞ խոր իմաստ
 Եվ խորհուրդ խորին,- ո՛վ ի՞նչ է կարծում:
 Իսկ աշխարհումըս բանտեր քի՞չ կային,
 Որ ստեղծեցին նաև այս մե՛կը՝
 Այս ջերմաչա՛փը:
 Եվ ի՞նչ հանցանք է գործել սնդիկը,
 Որ տառապում է մենախցի մեջ...
 Բայց գոնե լավ է,
 Որ սնդիկային այդ մենախուցը
 Լայն է ավելի, քան մարդկայինը:
 Լա՞յն է, թե՞ երկար,- միևնույնը չէ՞:
 Իսկ շատ չես խոսո՞ւմ.
 Չէ՞ որ հիվանդը
 Այսքան խոսելու իրավունք չունի:
 ...Կլոնե՛մ:
 Կուգես՝ կքնե՛մ անգամ,

Միայն թե... ջարդե՛նք այս ջերմաչափը:

Թվում է, թե իմ հիվանդությունը

Ո՛չ թե իմ մեջ է,

Այլ սրա՛, սրա՞

Այս ջերմաչափի՛:

Ուրեմըն ջարդե՛նք այս ջերմաչափը,

Եթե ես մեղք եմ՝ սնդիկն առավել...

9.11.1965թ.

Չանախչի